

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

forhyring, da den nuværende Tilstand jo ikke kostede Mandskabet, Søfolkene, noget, men at det derimod var Rederierne, der udrede Omkostningerne. Just det Synspunkt kunde i nærværende Tid anvendes til Støtte for at gennemføre Sagen, thi Rederierne klager sig jo stærkt over de store Vanskeligheder, og før denne Sags Behandling tiltraadte alle Ordførerne her et Lovforslag om at lette Skibsfarten for en vis Afgift, som skulde have været opkrævet, formentlig under Hensyn til, at Skibsfarten i den Udstrækning, man kan det, bør lettes under Hensyn til de vanskelige Tider. For Staten er denne Udgift jo da ikke værre her end i andre Lande, og naar 19 andre Nationer har kunnet overkomme at oprette Statsforhyringskontorer, skulde det heller ikke synes urimeligt, at Danmark gjorde det.

Det ærede Medlem Hr. P. Andersen erindrede om en tidligere Ordveksling om Muligheden af at lade Konsulaterne hjælpe med Arbejdsanvisning for Søfolk. En saadan Virksomhed udøves jo i nogen Grad, og det har ogsaa været overvejet, i hvilken Udstrækning man kunde komme videre, og der behandles i Øjeblikket et Forslag, stillet af et af Konsulaterne, om en tvungen Mønstrings- og Forhyringsvirksomhed for Konsulaterne. Endnu er dette Emne ikke færdigbehandlet, men jeg nævner det, for at det ærede Medlem kan vide, at der altsaa stadig arbejdes med Planer i den omhandlede Retning.

Jeg skal tillade mig at anbefale Forslagets videre velvillige Behandling og har naturligvis intet at indvende imod, at det henvises til et Udvalg, idet jeg dog tillader mig at henstille til Folketinget at bringe denne Sag til Afslutning, om ikke af andre Grunde, saa dog af Velanstændighedsgrunde overfor de andre Nationer, som har været Deltagere i Afslutningen af den nævnte internationale Konvention.

P. Andersen: Efter de af de forskellige Ordførere fremførte Udtalelser, og efter at Ministeren nu har svaret, er der jo ikke Anledning for mig til at gøre synderlig mange Bemærkninger. Jeg vil dog gerne sige til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, der talte paa Venstres Vegne, at den sædvanlige Tale, man hører fra Venstre om Statsvirksomhedernes voksende Udgifter, og som ogsaa fremførtes af det ærede Medlem, ikke kan komme til Anvendelse ved denne Lejlighed. Thi her er Grænserne i Forvejen sat, her kan ganske bestemt angives, hvor store Udgifterne vil blive, og at de i hvert

Fald ikke vil vokse; der kan kun komme en Formindskelse af de Udgifter, der er beregnet. Der gik dog gennem det ærede Medlems Tale en velvillig Tone, som man ikke har hørt saa stærkt fremme fra Venstres Ordføreres Side ved tidligere Lejligheder. Det giver maaske nogen Sandsynlighed for, at Forslaget vil kunne gennemføres med Venstres Stemmer her i Tinget, og at dette vil kunne virke opmuntrende paa Venstre i Lands-tinget, saaledes at dette ogsaa maatte kunne slutte sig til Forslaget.

Til det ærede Medlem Hr. Bouet vil jeg sige, at det er ganske mærkværdigt, at man indenfor det konservative Folkeparti mener at være langt klogere paa dette Omraade end de Organisationer, der repræsenterer Erhvervene baade for Arbejdsgivernes og Arbejdernes Vedkommende. Der hævdes jo fra begge Sider, at man meget ønsker denne Lov gennemført, og at man anser den for fornøden, fordi den gamle Lov ikke mere svarer til Tiderne. Det siges fra Arbejdsgivernes Side. Arbejderne ønsker ganske naturligt at være ligestillede med andre Arbejdere her i Landet paa dette Omraade og at have Sikkerhed derfor.

Thi det er jo ikke saaledes, som det ærede Medlem Hr. Bouet siger, at Forhyringen er vederlagsfri. Den er det ikke for Sejlskibsfartens Vedkommende, der skal Arbejderne bestandig betale for at faa Hyre anvist; og den er det heller ikke for de københavnske Søarbejders Vedkommende, idet deres Organisationer har en aarlig Udgift paa 25 000 Kr. til Lokaler, hvor de hyresøgende kan opholde sig, fordi Forholdene er saaledes ordnet mellem de to modstaaende Organisationer, at det er nødvendigt, at de hyresøgende er til Stede i det Øjeblik, man ønsker Mandskab fra Rederiernes Side, og disse 25 000 Kr. maa Arbejderne altsaa betale. Det kan saaledes ikke siges, at Anvisningen er vederlagsfri for Øjeblikket.

For øvrigt er det ganske mærkværdigt, at man her i Rigsdagen sætter sig imod Gennemførelsen af en Lov om Statsforhyringskontorer, naar vi kan drive et Forhyringskontor i Antwerpen. I Belgien er der gennemført Statsvirksomhed paa dette Omraade, og vi har derfor været nødt til, da vi ikke har noget tilsvarende, at etablere et Kontor i Antwerpen, hvor danske Søfolk kan faa anvist Hyre. Naar vi kan drive et saadant Kontor i et fremmed Land, skulde man mene, at vi ogsaa maatte kunne drive det herhjemme.

Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen beklagede ligesom jeg og ligesom det ærede